

Beroep ingesteld op 21 december 2011 — Europees Parlement/Raad van de Europese Unie

(Zaak C-658/11)

(2012/C 58/08)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Europees Parlement (vertegenwoordigers: R. Passos, A. Caiola en M. Allik, gemachtigden)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies

Verzoeker verzoekt het Hof:

- besluit 2011/640/GBVB van de Raad van 12 juli 2011 betreffende de ondertekening en de sluiting van de Overeenkomst tussen de Europese Unie en de Republiek Mauritius inzake de voorwaarden waaronder piraterijverdachten en in beslag genomen goederen door de door de Europese Unie geleide zeemacht worden overgedragen aan de Republiek Mauritius, en inzake de positie van de verdachten na de overdracht ⁽¹⁾, nietig te verklaren;
- de gevolgen van besluit 2011/640/GBVB van 12 juli 2011 te handhaven totdat het is vervangen;
- de Raad van de Europese Unie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Het Europees Parlement betoogt dat besluit 2011/640/GBVB van de Raad van 12 juli 2011 betreffende de ondertekening en de sluiting van de Overeenkomst tussen de Europese Unie en de Republiek Mauritius inzake de voorwaarden waaronder piraterijverdachten en in beslag genomen goederen door de door de Europese Unie geleide zeemacht worden overgedragen aan de Republiek Mauritius, en inzake de positie van de verdachten na de overdracht, ongeldig is omdat het niet uitsluitend betrekking heeft op het gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid, zoals bepaald in artikel 218, lid 6, tweede alinea, VWEU.

Het Europees Parlement voert aan dat de Overeenkomst tussen de Europese Unie en de Republiek Mauritius ook betrekking heeft op justitiële samenwerking in strafzaken, politieke samenwerking en ontwikkelingssamenwerking en dus gebieden betreft waarop de gewone wetgevingsprocedure van toepassing is.

Om die reden had deze Overeenkomst moeten zijn gesloten na goedkeuring door het Europees Parlement overeenkomstig artikel 218, lid 6, sub a-v, VWEU.

De Raad heeft bijgevolg de Verdragen geschonden door niet de geschikte rechtsgrondslag te kiezen voor het sluiten van de Overeenkomst.

Voorts is het Europees Parlement van mening dat de Raad artikel 218, lid 10, VWEU heeft geschonden door het Parlement niet volledig en onmiddellijk op de hoogte te brengen in de stadia van onderhandeling en sluiting van de Overeenkomst.

Indien het Hof van Justitie het bestreden besluit nietigverklaart, verzoekt het Europees Parlement desalniettemin het Hof om zijn beoordelingsbevoegdheid uit te oefenen en de gevolgen van het bestreden besluit te handhaven, overeenkomstig artikel 264, lid 2, VWEU, totdat dit besluit is vervangen.

⁽¹⁾ PB L 254, blz. 1.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Korkein hallinto-oikeus (Finland) op 3 januari 2012 — P Oy

(Zaak C-6/12)

(2012/C 58/09)

Procestaal: Fins

Verwijzende rechter

Korkein hallinto-oikeus

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: P Oy

Verwerende partij: Veronsaajien oikeudenvallontayksikkö

Prejudiciële vragen

- 1) Dient de voorwaarde van selectiviteit van artikel 107, lid 1, VWEU in een goedkeuringsprocedure als die van § 122, derde alinea, van de Tuloverolaki aldus te worden uitgelegd dat zij in de weg staat aan de verlening van het recht op aftrek bij een aandeelhouderswisseling indien de procedure van artikel 108, lid 3, laatste volzin, VWEU niet in acht is genomen?
- 2) Dient bij de uitlegging van de voorwaarde van selectiviteit, met name wat de vaststelling van de referentiegroep betreft, belang te worden gehecht aan de in de §§ 117 en 119 van de Tuloverolaki tot uitdrukking gebrachte hoofdregel, volgens welke een vennootschap de vastgestelde verliezen in mindering kan brengen, of dient bij de uitlegging van de voorwaarde van selectiviteit belang te worden gehecht aan de bepalingen betreffende wisselingen in het aandeelhouderschap?
- 3) Kan, gesteld dat in beginsel is voldaan aan de voorwaarde van selectiviteit van artikel 107 VWEU, een regeling als die van § 122, derde alinea, van de Tuloverolaki gerechtvaardigd zijn omdat het gaat om een voorziening die inherent is aan het belastingstelsel, die bijvoorbeeld noodzakelijk is om belastingontwijking te verhinderen?
- 4) Welk belang moet, bij de beoordeling of er een rechtvaardigingsgrond aanwezig is en of er sprake is van een voorziening die inherent is aan het belastingstelsel, worden toegekend aan de omvang van de discretionaire bevoegdheid van de autoriteiten? Moet aan de voorziening die inherent is aan het belastingstelsel, de eis worden gesteld dat de rechtstoepasser daarbij over geen enkele discretionaire bevoegdheid beschikt en dat de voorwaarden voor toepassing van de afwijking nauwkeurig zijn vastgelegd in de wetgeving?